

FRANCONIA.

vitatem cum ingenti & exquisito equitatu ingreditur. Admissus descendit de equo, & deposito ornato augustiore, per IV Comites officiales in domum Salvatoris deducitur, capite nudato, nudis pedibus, vili ueste tectus, & solo funiculo cinctus. Officiales sunt, Domini ab Henneberg, Castel, Wertheim, & Rheinech. Decanus ei obviam cum Clero procedens, rogit, Quid petat? Ille demissus respondet, Se indignum praesto esse, munia, ad quae electus sit, subire, & suo officio ex fide fungi. Tum Decanus, Ego vero, inquit, nomine totius Capituli, Domum Salvatoris mundi, eique annexum Ducatum, tuæ fidei committo, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Mox Clerum in ædem Salvatoris digressum ipse sequitur, indutusque ex more Pontificalem trabeam, sacris primum, postea convivio in arce interest. Defuncti vero Episcopi cadaver exenteratum in sacello arcis primum deponitur, corde interea exempto, inque vas vitreum inclusio. Postridie ex arce in monasterium S. Iacobi defertur, dextera pedum, laeva gladium tenens; tertio die inde in ædem Salvatoris itur: hic cantus, preces, vota: postea cum pedo & gladio sepelitur. Xenodochium alendis pauperibus tam amplum in hac urbe est, tamque splendidum, ut oppida quædam æquare credatur. Vrbs ipsa amoenissima est, populosa, pluribus templis ac monasteriis ornata, Academias quoque nomine celebris. Tenuit eam armis Suecorum Rex 1633.

Francofur-
tum ad.
Manum.

Moguntia.

Nec minus Franconiam illustrat *Francofurtum ad Moenum*, de quo vide tabulam territorii *Francofurtenis*.
Sequitur *Moguntiacum*, Moguntia Regino, Gallis *Mayence*, accolis *Mentz*. Exstruxisse urbem, vel restaurasse creditur Drusus, memoriamque ejus facti conservari in mole quæ extra urbem instar glandis spectatur in colle, quem à forma vocant *Aichelfstein*. Author hujus rei est *Frisingenis lib. 3, cap. 4*. Hic Drusus, inquit, Moguntiam in Gallia & Augustam in Rhætia fundasse vel instaurasse dicitur. Monstratur adhuc monumentum ejus Moguntiae in modum pyram. Sub Valentiniano, Gratiano & Valente cepit, spoliavitque *Moguntiacum* Rando Allemannus ipso Christianorum die festo. Marcellinus eam rem sic prodidit. Sub idem fere tempus, inquit, Valentiniano ad expeditionem caute, ut rebatur, profecto, Allemannus regalis, Rando nomine, diu præstruens quod cogitabat, *Moguntiacum* præsidii vacuum cum expeditis ad latrocinandum latenter irrepit. Et quoniam casu Christiani ritus invenit celebrari solennitatem, impræpedite hujuscemodi fortuna & virilem & muliebrem sexum cum supellectile non parva indefensum abduxit. Hæc il-

le. Christianam religionem in urbem intulisse creditur primus, Crescens discipulus B. Pauli, à quo deinceps numerantur Episcopi, usque ad Bonifacium, qui Archiepiscopatum primus hic constituit. Anno 454 valstarunt urbem Hunni, sed à Dagoberto Francorum Rege restituta est postea anno 525, & Reno proprius admota. Carolus Magnus pontem Reno injecisse fertur quingentos passus longum, qui postea anno 812 incendio absensus est. Primarium templum sacrum est B. Martino. Sunt & alia collegiata, B. Ioannis, B. Stephani, B. Petri, B. Mariæ, B. Mauritii, S. Albani, S. Crucis. Nulla est in Germania urbs, quæ plura & certiora habeat vetustatis monumenta. Inter prima urbis decora refertur à multis inventio artis Typographicæ: quam laudem nos alibi nostris Harlemonibus asseruimus.

Bamberga sic vocata fuit, quasi *Bambemberg*, *Bamberga*.
hoc est, mons Babæ, à Baba Ottonis Duci Saxonæ filia, atque uxore Alberti Comitis Bambergensis. Vrbs est Episcopalis, in centro & meditullio quasi Germania posita, ad flumen Regnitz. Sunt præterea hic Mons Regius, *Konigsberg*, patria Ioannis de Monte Regio, summi Mathematici, cuius exstant doctissima Commentaria in Almagestum Ptolemæi. *Sweinfordia*, *Kitzinga*, *Fridberga*, aliæque. Est & in Franconiensis agro arx *Ansbach*, Marchionatus titulo gaudens.

Vrbes mi-
nores.

Fluminibus fruitur piscofissimis, quorum præcipua, Mœnus, Sala, octo ignobilioribus comitata, *Sinna*, *Radiania*, *Asto*, *Tubera*, aliisque. Silvas habet *Speshart*, Ottonis silvam, aliasque à nemore Hercynio natas diffusasque.

Francorum primus Princeps fuit Genebal- *Principes*
dus, qui 30 annos eis præfuit. Hunc secuti Mar-
comirus, Dagobertus, Ludovicus I, Marcomirus II, Waramundus, alias Pharamundus, qui vocatus ad regnum Franciæ, fratri Marcomiro reliquit Ducatum, Prunmeister, Genebaldus II, Suno, Luitemarus, Hugbaldus, Helmericus, Gotefridus, Genebaldus III, Ludovicus III, cui successere Erebertus, Ludovicus IV, Goz-
pertus II, Hetavus Dux ultimus: hic sine liberis mortuus, Francorum Regi Pipino Ducatum ex commisso reliquit, quem deinceps filius ejus Carolus Magnus B. Burchardo primo infulato Episcopo Wurtzburgensi ejusque successoribus & Ecclesiæ proprium donavit, anno 752. Neque tamen Episcopo omnis Franconia paret: Marchioni enim Brandenburgico parent Kitzinga, & Bristadium: Episcopo Bambergensi Graglingiacum: Herbipolitano Chronacum, Forcheimium, Staphelsteinum, Hochstadium: Moguntino Moguntia, Koningsteinum, Oxenfordia, Caroloftadium, Hasfordia, aliaque.

Flumina.